

V Ě S T N Í K

ČESKOSLOVENSKÉ NÁRODNÍ RADY AMERICKÉ

Čís. 307

Březen 1981

Co si lidé v Praze myslí o Polsku

Čím víc se Husákovi a deBilakovi přezývavci v Rudém právu a podpřezývavci v ostatních hromadných sdělovacích prostředcích snaží nasadit psí hlavu na události v Polsku, tím víc nekomunisté v Československu Solidaritě a Lvu Walesovi fandí. A nekomunistů je 90 proc. Zprávy o mínění oněch 10 proc. obyvatel, kteří jsou registrováni jako příslušníci nadřady, nemám. A po pravdě řečeno, ani mě nezajímají.

O jednom lidé v Československu nepochybují - že dříve nebo později vtrhnou Rusové do Polska a krvavě převálcují polské dělníky. Po zkušenostech z Maďarska, Československa a Afganistanu o tomto řešení polských událostí nikdo nepochybuje. To je jediné negativum. Optimisté na Západě se však nesmí divit. Trpké zkušenosti s rozpínavostí Velkorusů odnaučily českého člověka rusofilství. Lidé si nedělají iluze. Naproti tomu všechno ostatní, co je s polskými událostmi ve vědomí Čechů spojeno, je víc než pozitivní. Polské události především znovu aktivizovaly veřejné mínění. Nekomunisté v Československu, upadávající etapovitě do rezignace a lethargie, znovu ožili. Komunistická propaganda se šeredně přepočítala, chtěla-li hrát na šovinistickou strunu. Zvláště mladé generaci je šovinismus a nacionalismus cizí. Kromě toho Husák, předválečný stoupenec Hlinky a právní zástupce l'ud'áků a Rusín Bilak, neznají mentalitu českého člověka-nekomunisty. Češi vždycky (s malou výjimkou sporu o Těšín) vycházeli s Poláky jako s nejbližšími. Čeští buditelé intenzivně pomáhali polskému odporu proti okupantům (ruským, pruským a rakouským) v devatenáctém století a učili se od polských revolucionářů. Jestliže byly v minulosti jakékoli rozpory mezi Čechy a Poláky, pak padly v okamžiku, kdy Stalin s Hitlerem vzali Polsko do kleští a rozhodli se Polsko z mapy Evropy vygumovat. Slovenský šovinista Husák a ruský agent Bilak se zbytečně pokoušejí vzbudit v českém národu hněv proti Polákům. Jdou na to těmi nejprimitivnějšími prostředky. Vedle křiku o kontrarevoluci a antisocialistických silách (což je pro polské události v myslích oněch 90 proc. nekomunistů ta nejlepší reklama) posílají mezi lidi placené agenty s chýrami, jako že nedostatek masa a zboží zavinila Solidarita a Lev Walesa, protože Československo musí své zásoby posílat Polákům. Čeští lidé nejsou na hlavu padlí. Už 36 let vidí miliony vagonů výrobků a českého zboží, uranem počínaje a ponožkami konče, putovat do Sovětského svazu, který nám za ně poskytne v pravý čas "bratrskou pomoc".

Čeští lidé vědí, že Poláci se nedají. Staletí bojují proti ruskému imperialismu. Rusko je odvěký nepřítel Poláků a Poláci nejsou zbabělci. Žádný druhý národ za druhé světové války nepřinesl tolik obětí a tolik nevytrpěl jako Poláci. Od fašistů a od komunistů. A přesto to nevzdali. Čeští lidé vědí, že to Poláci nevzdají ani tentokrát. Závídí jim, ale fandí jim. Bez rozdílu věku. Trochu se stydí (což je aspoň něco) když si uvědomují, že

Poláci bojují i za oněch 90 proc. porobených občanů Československa. A kdo ví . . .

Vladimír Škutina

Dopis čs. vězňů madridské konferenci

Západní tisk přinesl zprávu, že českoslovenští političtí vězni na Mírově poslali do Madridu Konferenci o bezpečnosti a spolupráci zprávu o tom, za jakých podmínek jsou vězněni. Niže uvádíme text výzvy politických vězňů v Mírově, určený madridské konferenci:

"Jako političtí vězni socialistického státu jsme nuceni poukázat na lživá tvrzení československých zástupců v Madridu, která se dotýkají údajné vymyšlenosti předkládaných důkazů a argumentů ze strany ostatních účastníků. Jsme důkazem soudních konstrukcí, diskriminace ve vězení a hanbou justice státu, který lidská práva v žádném směru nedodržuje. Pokud nejsou plněny dohody již přijaté, nelze souhlasit s uzavíráním dalších. Byli jsme souzeni pro to, že jsme poukazovali na nedodržování základních lidských práv, další pak vlivem špionomanie i proto, že se na základě ujištění o beztrestnosti vrátili k rodinám z ciziny. Jsme nazýváni přímými nepřáteli, diskriminováni a drženi v podmínkách, kdy na odsouzeného připadá jeden celý 9 desetin metru čtverečních.

"Již tato fakta dokumentují přístup k člověku i podmínky československého věznictví. Nikdo z nás není nepřitelem lidu, jsme nepohodlní těm, kteří neprávem jménem tohoto lidu vládnou a především mají strach o svá mocenská postavení. Na mnoha případech lze dokumentovat hrubá porušení zákonnosti procesních předpisů, aniž by bylo možno dosáhnout nápravy cestou nápravných opatření. Československá oficiální místa nemají zájem o nápravu, neboť se obávají této veřejné hanby, čímž by zdiskreditovala sama sebe. Neuvědomují si však, že tyto skutečnosti ve svém důsledku vyvolají krizi společnosti, at' již dříve či později.

Dnes jen málokterý občan věří v ideologickou čistotu a humanitu, která je mu sdělovacími prostředky předkládána. Na každém kroku se setkává s rozparem slov a skutečností, rovněž tak i rovností občanů před zákonem. Pokud tento stav trvá, nemá žádný občan jistotu, že budou dodržována jeho práva, že nebude na základě pouhého účelu zbaven svobody, majetku i zaměstnání. Tento přístup k člověku je v příkrém rozporu s přijatými závazky v této oblasti lidských práv. Místo konkrétního plnění dohod, je poukazováno na "jinam" a fakta nazývaná výmysly, aby se odvrátila pozornost od vlastního práhu. Potvrzujeme proto plnou oprávněnost vznesených námitek a žádáme účastníky konference v Madridu, Organizaci Spojených národů i světovou veřejnost, aby odsoudili toto jednání a zasadili se o neodkladné propuštění všech politických vězňů v Československu a řádné dodržování občanských a lidských práv. Političtí vězni v nápravném výchovném ústavu Mírově." -afa-

VĚSTNÍK

March 1981

Organ of the Czechoslovak National Council of America

Published monthly (Except bi-monthly July-August)

Subscription \$4.00 - Outside U.S.A. \$6.00

Editor - Vlasta Vraz

Office: 2137 So. Lombard Avenue, Cicero, Illinois 60650

Tel.: 656-1117

VĚSTNÍK

Březen 1981

Organ Československé národní rady americké

Vychází měsíčně (s výjimkou dvojčíslo v červenci-srpnu)

Předplatné \$4.00 ročně. - Mimo U.S.A. \$6.00

Redaktorka - Vlasta Vrázová

Úřadovna: 2137 So. Lombard Avenue, Cicero, Illinois 60650

Telefon:

656-1117

Tisková zpráva ČSNRA:

Sedmý březen v Lánech. Zástupci amerického velvyslanectví v Praze položili v Lánech u hrobu Masarykovy rodiny věnec k 131. výročí narození prvního presidenta Československé republiky, Tomáše Garrigue Masaryka. Chargé d'affaires velvyslanectví Spojených států při té příležitosti pronesl krátký projev. Řekl: "Přišli jsme sem dnes abychom opět uctili památku Tomáše Garrigue Masaryka, velkého státníka a přítele Spojených států. Tomáš Masaryk, jako vědec evropského demokratického hnutí a jako výmluvný exponent českého a slovenského národního uvědomění, vzbudil vřelé sympatie amerického lidu pro vyhlášení nezávislé Československé republiky. Jako první president samostatného Československa, Tomáš Masaryk zůstal věren svým zásadám a budoval stát, který byl považován za příklad jiným nově utvořeným státům při budování demokratického a humaního systému. Dílo Tomáše Masaryka bude po dlouhá léta připomínáno a obdivováno těmi, kdo si cení svobody." Chargé d'affaires poukázal rovněž na to, že je v těchto dnech také připomínána památka Jana Masaryka, státníka a vlastence, syna velkého otce, který má také významné místo v historii.

Cena Jana Palacha udělena v Paříži. Mezinárodní výbor na podporu Charty 77 v Československu, se sídlem v Paříži, udělil nedávno svou druhou výroční cenu, a to samizdatové edici "Petlici", která vydává literární a jiná díla, jež oficiální nakladatelství v Československu mají zakázáno vydávat. Cena činí 5,000 dolarů a převzal ji jménem Petlice spisovatel Jan Vladislav. Vloni byla tato mezinárodní cena udělena Výboru na obranu nespravedlivě stíhaných (VONS). - Mezinárodní výbor na podporu Charty 77 v Československu byl ustaven v Paříži před několika léty, za účasti předních evropských a amerických spisovatelů. Cena Jana Palacha byla vytvořena proto, aby bylo možné nějakým způsobem ocenit práci nebo literární díla kolektivu i jednotlivců, kterým bylo v Československu odepřeno oficiální uznání.

Stížnost Anny Šabatové. Podle zprávy v Le Monde, poslala Anna Šabatová, manželka vězněného Petra Uhla, dopis generálnímu prokurátorovi ČSSR, ve kterém si stěžuje na špatné životní podmínky ve věznici Mírov, kde je již od 7. ledna 1980 vězněn její manžel. Anna Šabatová v dopise m.j. píše, že Petr Uhl je stále šikanován a pronásledován. V listopadu 1980 byl třikrát potrestán na základě vymyšlených, nepravdivých údajů. Dále se Anna Šabatová zmiňuje o poznámce, kterou o Petru Uhlovi ve věznici pronesl kpt. Morávek. Řekl: "Ten se odsud nikdy nedostane". Podotýká, že tato poznámka byla učiněna po tom, kdy její manžel si stěžoval u vedení věznice na nemožné podmínky ve vězení, kde ku příkladu je 32 vězňů ve společné cele o velikosti 55 čtverečných metrů, s jednou toaletou. Většina vězňů v této cele jsou osoby duševně choré, nebo homosexuálové, dokonce i blázní. Anna Šabatová v dopise rovněž uvádí, že v důsledku těchto nemožných podmínek došlo v r. 1980 na Mírově ku třem sebevraždám; poslední obětí byl J. Pospíšil v prosinci

m.r. Anna Šabatová žádá o okamžité zlepšení životních podmínek na Mírově.

Charta 77 československé vlády. Podle zprávy v pařížském Le Figaro poslala Charta 77 otevřený dopis čs. vládě, ve kterém ji žádá, aby čs. zákony byly uvedeny v soulad s mezinárodními konvencemi o lidských právech. Dále žádá propuštění všech politických vězňů, kteří byli odsouzeni do vězení jen proto, že se snažili, aby byly eliminovány nesrovnalosti mezi těmito konvencemi a tím, jak se čs. zákony dodržují v praxi; dále proto, že jejich cílem bylo, aby byla jejich činnost legalizována. -afa-

Příspěvek Československa k mezinárodní teroristické činnosti. Podle věrohodných zpráv je v Československu několik zvláštních středisek, kde jsou trénováni budoucí teroristé cizích států. Dvě střediska jsou v Brně - jedno bylo otevřeno v červnu 1980; další jsou: v Doupově, v Bochově u Karlových Varů, v České Lípě, v Malackách a v Bratislavě. V Praze, v Rooseveltově ulici, je t.zv. Vysoká škola politická, kde českoslovenští, sovětsí a kubánští agenti fungují jako instruktoři budoucích teroristů z celého světa. V Bratislavě byla instalována tajná vysílačka, která vysílá - kódem - instrukce marxistickým teroristům v evropských státech. Škodovy závody finančně podporují činnost mezinárodních teroristických skupin. -afa-

Vladimír Škutina:

Kdo se za svůj jazyk stydí . . . ?

Bylo to otřesné poznání. Přišlo ze tří stran. Zveřejnil jsem statistický údaj, že ve svobodném světě mimo velkou klec Husákova sovětského Československa žije jeden a půl milionu Čechů a Slováků. Krajanů, vystěhovalců, utečenců. Těch, kteří se k svému českému a slovenskému původu hlásí. Dostal jsem tři dopisy, které mě opravovaly: 1) Že Čechů a Slováků žije mimo starou vlast mnohem víc. To byl dopis z rakouského Lince. 2) Že číslo sice odpovídá, ale . . . Dopis byl zaslán z Kolína nad Rýnem. 3) Že to je nesmysl. Bylo to ze Švýcarska. Všechny tři dopisy byly natolik zajímavé, pravdivé a svou podstatou otřesné, že jsem se rozhodl k nim vrátit.

Rakouský dopis mi zasvěceně líčil českou otázku v Rakousku po posledním sčítání lidu. Nepočítáme-li různé ty Procházkovy a Hermanské, kteří mají jen české jméno, jen v tomto století žilo ve Vídni přes milion Čechů - tedy Vídeňáků, jejich mateřštinou byla čeština.

V celičkém Rakousku při sčítání lidu uvedlo jako svůj mateřský jazyk pouhopouhých 4000 občanů! Linecký dopis vyjmenovává více než stovku dosti známých osobností veřejného života z Československa před rokem 1968 a 1948, kteří jako svou mateřštinu uvedli němčinu. (!)

Čtenář z Kolína si všímá jazykové stránky české emigrace jen jako ilustrace k cestám emigrantů do Husákova Československa.

Vypočítává některé výlupky společnosti, kteří již jako občané Německé spolkové republiky požádali Husáka o milost, Husák jim milostivě odpustil, že je chtěl dát pro nic za nic popravít a pak je ještě milostivěji vpustil do své podsady, vyždímávaje z nich jidášské groše. A tito dvojnásobní zaprodanci se pak v Praze předváděli před příbuznými nejen nevkusným přepychem, ale i uměle předstíranou řečí, nemohouce si vzpomenout na základní běžná česká slova, a někteří z nich dokonce mezi sebou hovořili německy, aby své čerstvě získané němectví názorně dokumentovali. Když se pražští přátelé pídili po exilové literatuře a časopisech, nepřiznali se k zbabělosti, jímž své husákovské vlezdoprdelezectví dovršili: každé exilové nakladatelství a časopis, každý knihkupec, prodávající české exilové knížky a časopisy, vám dá rád k dispozici desítky a stovky jmen těch bývalých čtenářů, kteří odřekli předplatné a odběr knížek s výslovným přáním, aby jejich jméno bylo vyškrtáno z kartotéky a aby jim nebyly zaslány žádné exilové tiskoviny, protože budou žádat o československé vizum a mohlo by jim to v očích orgánů čs. bezpečnosti přitížit!!

Švýcarský dopis, který se mnou polemizuje v počtu uprchlíků, je svým obsahem nejtragičtější. Vypráví osudy několika dobře situovaných exulantských rodin ve Švýcarsku (vesměs emigrantů z roku 1968, vydávajících se tehdy za politickou emigraci), jejichž děti už narozené ve Švýcarsku nejen nemluví česky, ale dokonce mají zakázáno česky mluvit. Chtějí mít děti čistě pošvýcarštěné, zakazují jim styk s jinými českými dětmi (což v malém Švýcarsku s 15 tisíci Čechoslováky je absurdní) a i sami mezi sebou mluví švicrdyč. Což by byl případ pro veselohru. Kdyby to nebyla lidská tragedie. Jistý lékař si odmítl přečíst českou knížku (nechal si její zajímavé kapitoly vyprávět) jen proto, aby prý si nepokazil svou němčinu.

Je to smutné povídání. Samozřejmě, že každý emigrant musí ovládnout jazyk země, která se mu stala novým domovem. A pokud se v novém domově oženil, je logické, že mluví novým jazykem nejen v zaměstnání, ale i doma. Jenže jeho mateřštinou zůstala čeština. Mateřština se nekupuje, jako se kupují odpustky na čs. zastupitelských úřadech. A právě pro ty, kteří nemají možnost po celé dny, týdny a měsíce promluvit česky, by se měla česká knížka a časopis stát pojátkem s mateřštinou. Ať chceme nebo nechceme, naše mateřština voní mateřidouškou.

Z reportáže Vladimíra Škutiny - (dokončení)

Skrzevá Čechoameričany poklusem

Torzo exilového cestopisu

Tato tragicky naléhavá otázka na mne dopadla tváří v tvář Masarykově monumentu, postavenému v roce 1960, jakémusi emigrantském Slavínu. Je tam už několik set desek s jmény - dr. Petr Zenkl, dr. Jozef Lettrich, Alice Masaryková, František Klátil, Václav Majer, profesor Machotka, Růžena Pelantová. Ti všichni až do posledního dechu věřili, že se vrátí domů . . .

Je to naše výhoda nebo tragedie, nás, nejnovějších exulantů, že víme, že už se do staré vlasti nevrátíme? Ale naproti tomu víme, že doma jsme tady. Doma je člověk tam, kde si pověsí klobouk.

* * *

V rozhlasovém interview v New Yorku se mě ptal redaktor NBC, jestli lidé v Československu ještě pocítují přítomnost sovětských vojsk.

"Jakpak by ne, když už tam zapáchají dvanáctý rok", odpověděl jsem. "Ale lidé v Československu si už zvykli. Už otupěli". A vyprávěl jsem, jak před časem byl v Československu velice módní lék Meproamat. Předpisoval se na všechno. Měl

uklidňovat. Když si lékař nevěděl s něčím rady, řekl, že to je od nervů a předepsal Meproamat. Jednou přišel k doktorovi starší muž a červena se studem si stěžoval, že se každou noc pomočuje. Lékař konstatoval, že to bude od nervů a předepsal Meproamat. A aby se pacient přišel za čtrnáct dní ukázat. Za čtrnáct dní se starší muž objevil v ordinaci. "Tak co, jak je?", ptal se lékař.

"Jde to, pane doktore. Pomočuji se sice každou noc pořád, ale už mi to tak nevadí!"

A stejně je to s dočasným pobytem vojsk na československém území.

- psáno pro **Západ** dvouměsíčník

vydává Collegium Bohemicum v Kanadě
předplatné v Kanadě \$12 ročně, ve Spojených státech \$13.,
ostatní země letecky \$15. Československo vzhledem k devizovým
a poštovním předpisům - zdarma.

Z oblastí a odboček

Úspěšný XXX. jubilejní výroční ples Oblastního výboru ČSNRA

O Valentine Day lidé se snaží různým způsobem svým blízkým vyjádřit svou lásku a náklonnost.

Vlasta Vrázová, předsedkyně jubilejního XXX. výročního plesu oblastního výboru ČSNRA, který byl letošního roku pořádán v sobotu 14. února - tedy o Valentine Day - se o tom zmínila - když řekla: to, co dnes tolik potřebujeme, je právě pochopení jeden druhého a lásku, která přátelství upevňuje a přátele sdružuje, jak dokazuje naše společná účast na dnešním slavnostním večeru.

Při pohledu do ozářené síně Wellington hotelu Continental Plaza v Chicagu vzpomněli jsme si na náš výroční ples v roce 1978 - za předsednictví Františka Kalkuse, který se o "přestěhování" této naší každoroční slavnosti z někdejšího krajanského prostředí tolik zasloužil. Uvědomili jsme si přitom, že důvody, které nás k tomuto přemístění - (nejdříve do Drake hotelu a později do Continental Plaza) - vedly, byly správné.

Za ta čtyři léta se nám podařilo z našeho výročního plesu vytvořit opravdu společenskou reprezentační událost našeho zdejšího krajanského života, jejímž sponzory jsou významné osobnosti naší i americké veřejnosti. Hrdě na ples můžeme zvát své přátele z jiných etnických skupin, kteří již dlouhou dobu plesy podobného druhu pořádají. Setkáváme se na nich s Čechoameričany různých generací - zde již narozenými, kteří ještě v nedávné době naše podniky v tak velké míře nenavštěvovali.

V dnešní době, kdy o otázku národnosti Amerika jeví velký zájem, a kdy kdekdo hledá své "kořeny", můžeme jen opakovat, že pořádání těchto reprezentačních plesů s jejich národní ideovou náplní a s jejich vysokou úrovní, byla myšlenka opravdu št'astná, a že je zapotřebí v ní pokračovat.

Zadíváme se jen na letošní debutantky: dvě z rodin starokrajanských, čtyři z rodin exulantů odešlých z komunistického Československa; jejich tanečníci přišli do USA rovněž se svými rodiči buď po roce 1948 anebo 1968. A tak u mladých lidí při této slavnostní příležitosti, na kterou budou jistě rádi vzpomínat, dochází nejen k vzájemnému poznání, ale i k uvědomění si stejného národnostního původu a našich kulturních tradic.

Podobně je to u generací starších: navazují se nové známosti s návštěvníky, se kterými se vidíme již po několikáté a tak se blíže a lépe poznáváme. Stejně milá jsou setkání se starokrajanskými přáteli, z nichž s mnohými jsme se již léta neviděli.

Návštěvníci našich plesů obdivují krásu našich národních krojů, ve kterých naše taneční skupiny vždy vystupují. Mnohým připomínají jejich mládí, jejich rodiče, jejich původ a mladší generace se s touto naší národopisnou tradicí teprve seznamují.

Jako cennou památku uchovávají si hodnotné upomínkové plesové knížky, jejichž stati historické o našem přínosu Americe atd., psané Vlastou Vrázovou a doprovázené výstižnými obrázky grafika Milana Košáře, doplňují, anebo obnovují jejich znalosti o našem národě.

Uspořádání takového náročného podniku vyžaduje nespočetné hodiny práce uvědomělých dobrovolníků; a tak když nemůžeme každého jmenovat jednotlivě, chceme alespoň touto cestou poděkovat všem vám, kteří jste si jakýmkoliv způsobem a na kterémkoliv místě zasloužili o úspěch našeho letošního výročního plesu.

Slova naší milé Mistress a Master of Ceremonies, Mary Ann a Dennise Sadílkových výstižně vyjadřují význam a úspěch letošního jubilejního XXX. plesu a proto jimi referát ukončujeme:

"Dear Friends, you witnessed a demonstration of the strength and lasting spirit of our Czech heritage, and we all bask in the pride of our ancestry: 'Nezhyne český národ - nezhyne'."

Za tiskový odbor Oblastního výboru ČSNRA,
F.U.

O letošní plesový program mají zásluhu "mladí", kteří nacvičili polonézu v choreografii Cynthie Machové, Jana Uhlíře a Zdenky Židlické. Jan a Zdenka též nacvičili krojovanou taneční skupinu Besedy a Klubu Domov, která předvedla polku ze Smetanovy "Prodané nevěsty". Bylo šest debutantek: Barbara Ruska, Anna Richard, Jeanette Ulrich, Světlana Ryba, Ruth Vesecká, Iveta Šuma. Jejich tanečníci: Petr Pejša, Brice Hofsteadter, James Kvetoň, Jan Uhlíř, Leonard Mach, Rostislav Kučera.

Přijeli na ples hosté z daleka: z Hot Springs, Ark., z Clevelandu, Madison, Wis., Kalamazoo a přátelé z Milwaukee. Zdenek Pražák, místopředseda plesového výboru Čechů a Slováků v Clevelandu, zhodnotil vřelými slovy náš ples v krajanském tisku. Ve svém článku zmiňuje se o krásném prostředí, hudbě Benteler's Royal Strings, náladě starých a mladých. "Skvělé taneční vystoupení Besedy a Klubu Domov se těšilo velké pozornosti a sličné debutantky nám ukázaly svou krásu a mládí. Prominentní část památkové plesové knížky vydané plesem byla zajímavá a výboru patří uznání a všem, že se dobře věc podařila. Vše tak klapalo, řízení plesu bylo krátké. Dobrá vůle a společná práce bez rozdílu je největším důkazem, že když se chce, tak to jde, že nejsme tak malí a bezvýznamní, uvědomujeme si, že reprezentujeme svůj národ v cizině. . .

Finanční stránka plesu a další podrobnosti budou zhodnoceny na valné hromadě oblasti ČSNRA, která se koná v neděli odpoledne 15. března ve společenské místnosti Lincoln Federal v Berwynu.

Československá ženská národní rada

v Chicagu, na své výroční schůzi odhlasovala peněžité dary novým uprchlíkům a krajanským a americkým organizacím.

Předsedkyně ses. Milada Ferjenčíková zvala členky a hosty na Reciprocity Day, který ČSŽNR pořádá ve středu dne 25. března v 1:00 hod. odpoledne v místnosti Land of Lincoln spořitelny pro zástupkyně amerických klubů šestého distriktu federace žen. V pořadu tohoto odpoledne promluví jednatelka Věra Rokničová o životě, práci a tragické smrti dr. Milady Horákové.

Další podniky ČSŽNR jsou: jarní věneček 11. dubna, podzimní večírek 31. října a předvánoční bazar dne 6. prosince.

Odbočka ČSNRA "Dr. Milada Horáková"

konala schůzi 12. března 1981 o 7:30 hod. večerní v Mid America Savings. Na schůzi bylo vzpomenu to zemřelých členů v r. 1981, na prvním místě místopředsdy odbočky Jaromíra Netíka, obětavého pracovníka Franka Růžičky a velkého básníka exilu Jiřího Škvora. Vzpomenu to bylo také velkého světoobčana prvního presidenta Československé republiky T. G. Masaryka. Byla recitována báseň Karla Tomana "Loučení". Representační ples oblastního výboru ČSNRA se dobře vydařil a naše odbočka přispěla pojednáním o helsinské dohodě a konferencích v Bělehradě a v Madridu.

Po projednání programu schůze byly promítané obrázky o krásách Kanady, které nám laskavě zapůjčila Čiháková cestovní kancelář. Obrázky promítal br. Zdeněk Podařil a účastníkům schůze se velmi líbily.

Oblast Michigan

Z Ithaky oznámil nám smutnou zprávu o úmrtí své ženy bratr Anton Benesh, býv. tajemník oblasti, který zastával tento úřad za druhé světové války, až do nemoci své ženy Olgy. Sestra Benešová zemřela 4. března po dlouhé nemoci. Pohřbena byla na místním hřbitově North Star 6. března. Br. Beneš píše: Na hřbitově měl proslov katolický farář ve víře, v které byla vychována. Srdečně, dojmavě se s ní rozloučil přítel a bratr po více jak 40 let, br. Tony Čech z Owosso, Mich. Manželka Olga, roz. Prácheňská, se narodila v Jirnech v Čechách 15. října 1899. Byla vychována vlastenecky a po svém provdání za Antona Beneše r. 1926 zúčastnila se spolkové a národní činnosti v krajanských organizacích. Vychovala česky tři dcery, které pokračují dle jejího příkladu ve svých rodinách. Zanechává tu dcery Jiřinu, Annu a Olgu ml., 7 vnuček, 2 vnučky, 3 výborné zetě a mnoho přátel v Detroitu, Chicagu, Clevelandu i v Kanadě. Manžel Anton Benesh ztratil v ní velkou oporu a pomocnici, která s ním věrně spolupůsobila. Byla milovanou manželkou, dobrou, rozumnou matkou, starostlivou hospodyní. byla všemi všude milována.

Vzácná pocta ses. Čechové

Sestra Štěpánka Čechová zanechala po sobě bohatý odkaz, který má být udržován. Její práce byla oceněna nejen krajany, ale i Američany, mnozí z nichž do jejího příchodu do Owosso se nezajímali o přistěhovalce, ani o Čechoslováky. To vše se změnilo neúpornou prací manželů Antonína Čecha a jeho ženy Štěpánky. Nejprve pracovali pro uprchlíky v táborech. Jakmile se usadili v novém domově, zahájili svou dlouholetou činnost v americkém prostředí. Nejdříve museli získat zájem starokrajanů, připomenout jim krásy československého folkloru, a vytvořit pochopení a pravou pracovní náladu. To se jim v plné míře podařilo. Americká československá taneční skupina byla známa nejen v kraji, ale po celém Michiganu.

Práce Štěpánky Čechové a jejího muže se dočkala uznání ještě za jejího života. Po jejím odchodu vydal loňského roku stát Michigan - Michigan Legislature of the State of Michigan, resoluci čís. 887 k uctění její památky na návrh senátorů Allen, Plaweckí, Faxon, Welborn, Corbin, Kelly a kongr. Spaniola, Terrell, McCollough a Watkins (ani jedno české jméno). Podepsání jsou Thos. Thatcher, Clerk of the House of Representatives, a William Kandler, za senát. Je to velká pocta naší drahé člence. V resoluci američtí veřejní činitelé uznávají její velké zásluhy, vypočítávají její činnost a hlavně oceňují její vlastnosti: "byla to osoba velké víry a svou činností v četných veřejných i vládních záležitostech byla v Owosso z nejdůležitějších a nejvíce milovaných občanů. Zajisté její život a její přínos nebudou nikdy zapomenuty".

Z Oblastního výboru ČSNRA v Michigan

Dne 22. února 1981 se ve Sterling Heights konala schůze Oblastního výboru ČSNRA Michigan. Zúčastnili se jí kromě funkcionářů zástupci všech odboček a zástupce Sokola Detroit.

Spolupráce se Sokolem se rozvíjí úspěšně. Účast br. Šrámka na výroční schůzi Sokola byla dobře přijata a příznivě hodnocena. Sokol, jehož členstvo v poslední době stagnuje, bude potřebovat i naši pomoc.

Mikulášská zábava pořádaná v prosinci vynesla \$200 čistého zisku. Účastníci schůze rozhodli věnovat z této částky \$50 taneční skupině v Owosso, která se zasloužila o úspěch večera, a zaslat \$100 ústředí ČSNRA v Chicagu. Peněžní příkaz na \$100 je přiložen.

Dne 7. března se bude konat 10. československý reprezentanční ples a 25. dubna se pod záštitou oblastního výboru ČSNRA v Detroitu bude konat hudební večer Karla Kryla.

Zdenka Brodská, jednatelka

"Náš kalendář" vydávaný oblastí udává program na měsíc březen. Sokol uspořádal bruslařskou party v sokolském táboře. V Sokole byl pořádán hudební večer Jaroslava Hutky. Výtěžek bude zaslán na fond Charty 77. V rámci východoevropského festivalu v Ann Arbor se promítá 15. března jugoslávský film "The Fragrance of Wild Flowers".

24. března promluví v rámci festivalu spisovatel Josef Škvorecký o amerických motivech v tvorbě Bohumila Hrabala.

Upozorňuje, že 25. dubna se bude v Detroit konat hudební večer Karla Kryla. Přesné místo a čas budou oznámeny v dubnovém kalendáři. Informace poskytnete Zdenka Brodská, 33731 Kirby Ave., Farmington Hills, MI 48024 a Jan Šrámek, 53321 Villa Circle, Utica, MI 48087 - Tel. 781-4107.

Odbočka ČSNRA "T. G. Masaryk" v Los Angeles

koná v sokolovně (500 N. Western Ave.) výroční členskou schůzi v sobotu odpoledne dne 21. února. Byl připraven zajímavý program, promluví mimo jiné redaktor Jožka Pejskar o práci Radio Free Europe.

Po schůzi bude podána v sokolovně česká večeře a po večeři bude promítán ve velkém sále československý film "Roztomilý člověk", veselohra s Oldřichem Novým. Příspěvek \$3.

V únoru vyšlo únorové číslo zpravodaje "Za svobodné Československo, které vydává odbočka pro členy a krajany. Upozorňujeme na článek předsedy:

I v Československu se najdou lidé, kteří mají odvahu vzdorovat komunistickému režimu.

Odbočka "T. G. Masaryk" v Los Angeles podporuje finančně, při různých příležitostech, ty čs. občany, kteří doma usilují o důstojný život pro všechny. Jsou to lidé, kteří podepsali Chartu 77 i ti, kteří stojí mimo ni a nevystavují se pozornosti STB.

Čs. občané, kteří jsou ochotni riskovat a tedy vzdorovat loutkové vládě, jsou vystaveni pronásledování. Jsou vězněni, vyhazováni ze zaměstnání, jejich děti nejsou přijímány na střední a vysoké školy, jsou nuceni přijímat nevýnosnou nebo fyzicky namáhavou práci, často v místech daleko od Prahy a jiných kulturních center. Při dnešním nedostatku spotřebního zboží a služeb v Československu a v systému úplatkářství se jim žije velmi špatně. Aby zabezpečili potřeby rodin, často jim nezbyvá již mnoho času a sil na činnost, která je režimu nepřijemná. A toho chtěl právě režim dosáhnout! Zaměstnat nespokojené a přitom odvážné občany tak, aby na organizování odporu jim nezbyl čas, ani prostředky.

Vašich pár dolarů pomůže ušetřit čas disidentům a umožní jim psát, vyhledávat styky s cizími korespondenty, navštěvovat se navzájem a podobně. Jde o důvěru. Nemůžeme samozřejmě

informovat nikoho, jak a komu bylo pomoci. Snad jednou poměry dovolí vyúčtování. Několikrát jsme vyzvali krajany v Los Angeles o finanční podporu na tento fond. Bohužel, přispělo jen několik jednotlivců. Škoda, považují tuto činnost za nejdůležitější v exilu. Je zde však alternativa. Podpořte alespoň Mezinárodní výbor pro podporu Charty 77 v Československu. Jména spisovatelů jako Saul Bellow, nositel Nobelovy ceny, Arthur Miller, F. Durrenmatt a j. si snad důvěru získají. Adresa: Rue de Médicis, 75006 Paris.

Chcete-li však podpořit mimopražské disidenty, pracující mimo Chartu 77, pošlete šek na adresu pokladníka odbočky s poznámkou "disidenti": Mr. F. Zamyslicky, 7254 Studio Road, Canoga Park, CA 91304.

J. Breber

Odbočka ČSNRA "San Francisco"

oznámila přátelskou schůzku s programem na sobotu 21. února v bytě 2700 Barclay Way, Belmont, Cal.

Na programu bylo promítání obrazů Prahy, vzpomínka na presidenta Masaryka a přehled činnosti ČSNRA.

Jan Turek, jednatel, Jiří Špánek, předseda

Br. Špánek věnoval vzpomínku čence ses. Anně Javorské, která zemřela 24. ledna. Narodila se v Praze 8. února 1902. Od mládí se zúčastnila národního života. Po komunistickém puči odešla do emigrace a prodělala si svou kalvárii, tak jako mnoho jiných. Prošla uprchlickým táborem v Rakousku, pak žila ve Francii, ve Venezuele, až konečně r. 1959 našla pole své působnosti v Clevelandu. Od r. 1977 žila v San Franciscu, kde byla členkou ČSNRA a Sokola. Konec jejího života byl velmi smutný, protože jí byly amputovány obě nohy a nemohla se zúčastnit plně národní práce, o kterou do posledního dne neztratila zájem. Čest budiž její památce. Jiří Špánek

DARY NA ČINNOST ČSNRA:

Odbočka ČSNRA "Oregon"	\$300.00
Oblastní výbor ČSNRA v Michigan	\$100.00
Miloš Táborský s chotí, MI	\$ 40.00
William E. Votruba, MI	\$ 20.00
Lubo Tudor, FL	\$ 9.00
Blanka Glos, VA	\$ 6.00

IN MEMORIAM

K uctění památky Václava Kubíčka, k výročí jeho úmrtí 7. března 1968, věnuje Alena Bártová-Bílková, IL \$25.00

K uctění památky zesnulého novináře a zasloužilého vlastence Jaromíra Netíka věnují Augustin Hering, IL \$15.00
dr. František a Milada Lukešovi, IL \$25.00

Klub Domov

pořádal 28. února 1981 maškarní mumraj ve Velehradě v Chicagu. Ráz mumraje byl "Polka přijela". Baladu o polce recitovala pí. Věra Rokničová. Polku z Prodané nevěsty zatančili mladí tanečníci a tanečnice Klubu Domov. Známí propagátoři polky Vlasta a Jenda Krškovi rozezpívali melodiemi polky zaplněný sál Velehradu. Hudba p. Kolaříce také hrála polky "pěkně od podlahy". Polka byla pod patronací anděla strašného, kterého představoval p. Roman Hudec. Na konec získal první cenu při bodování masek. Byla to velmi pěkná zábava v národním duchu a gratulujeme pořadatelům k tak pěknému úspěchu.

Č. S. A.

Nejstarší bratrská a sesterská podpůrná jednota
v Americe jest připravená poskytnouti Vám
nejvýhodnější druhy životních pojistek plně
zabezpečujících Vaši ochranu.

Rovněž nabízíme pojistky poskytující pravidelný
starobní důchod jakož i pojistky hypoteční.

Další informace ochotně podají:

CZECHOSLOVAK SOCIETY OF AMERICA

"Pioneer of Fraternal Life Insurance"

CSA PLAZA

Telefony (312) 795-5800 - (312) 242-2224

2701 SOUTH HARLEM AVENUE

BERWYN, IL 60402

VĚSTNÍK

CZECHOSLOVAK NATIONAL COUNCIL
OF AMERICA
2137 So. Lombard Ave. - Room 202
Cicero, Illinois 60650

FIRST CLASS MAIL

ADDRESS CORRECTION REQUESTED

436